

Underlag inför genomförande av artikel 5 och 6 i EED

Delredovisning av regeringsuppdrag

Innehåll

1	Förslag på vilka aktörer som ska omfattas av definitionen av offentliga organ	4
1.1	Ny definition av offentliga organ.....	4
1.2	Aktörer som föreslås omfattas av definitionen av offentliga organ	4
2	Förslag att initialt undanta mindre kommuner från kravet i artikel 5.1	6
3	Den alternativa metoden för att uppnå kravet i artikel 6	7
3.1	Krav på offentliga byggnaders energiprestanda.....	7
3.2	Den alternativa metoden	7
3.3	Jämförelse av de olika metodvalen.....	8
3.4	För- och nackdelar med den alternativa metoden	8
	Bilaga. Artikel 5 och 6 i direktivet för energieffektivitet	10

Uppdragsbeskrivning

Regeringen har gett Energimyndigheten i uppdrag att ta fram underlag inför Sveriges genomförande av artikel 5 ”Offentliga sektorn ledande inom energieffektivitet” och artikel 6 ”Offentliga sektorns byggnaders roll som förebild” i det omarbetade direktivet för energieffektivitet¹. Enligt uppdraget ska Energimyndigheten lämna underlag för 8 punkter varav punkt 1, 5 och 6 ska delredovisas senast 30 november 2023.

Dessa punkter listas nedan och innebär att Energimyndigheten ska

- 1 lämna förslag på vilka aktörer inom svensk offentlig förvaltning som bör omfattas av definitionen av offentliga organ i artikel 2.12,
5. analysera om offentliga organs energianvändning i regioner och kommuner med ett invånarantal på mindre än 50 000 till och med den 31 december 2026 samt med ett invånarantal mindre än 5 000 (lokala administrativa enheter enligt artikel 5.1) till och med den 31 december 2029 ska undantas från kravet i artikel 5.1,
6. beskriva den alternativa metoden enligt artikel 6.6. som kan användas för att uppfylla renoveringskravet i artikel 6.1. samt metodens för- och nackdelar.

Den här rapporten utgör delredovisningen av regeringsuppdraget för ovan punkter.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2023/1791 av den 13 september 2023 om energieffektivitet och om ändring av förordning (EU) 2023/955 (omarbeting)

1 Förslag på vilka aktörer som ska omfattas av definitionen av offentliga organ

1.1 Ny definition av offentliga organ

Det omarbetade direktivet innebär en ökad ambitionsnivå när det gäller medlemsländernas energieffektivisering i den offentliga förvaltningen. Ett nytt krav införs i artikel 5.1 om att offentliga organs slutliga energianvändning årligen ska minska med minst 1,9 procent. Det finns även ett krav i artikel 6.1 om att minst 3 procent av golvytan i byggnader som ägs av offentliga organ årligen ska renoveras. Även om kravet i sig inte har skärpts innebär det en ökad ambitionsnivå till följd av att det införs en ny och bredare definitionen av ”offentliga organ” som lyder:

*”nationella, regionala eller lokala myndigheter och enheter som direkt finansieras och administreras av dessa myndigheter men som inte är av industriell eller kommersiell karaktär”.*²

I det tidigare direktivet³ ingick endast statliga myndigheter i definitionen av offentliga organ i det som då var artikel 5 och som nu är artikel 6.

För att kunna genomföra kraven i artikel 5 och 6 i Sverige behöver det identifieras vilka aktörer som omfattas av den nya definitionen.

1.2 Aktörer som föreslås omfattas av definitionen av offentliga organ

1.2.1 Nationella, regionala eller lokala myndigheter

I Sverige utgörs nationella, regionala och lokala myndigheter av cirka 340 statliga myndigheter belägna inom Sveriges gränser, 21 regioner och 290 kommuner. De verksamheter som de två sistnämnda bedriver kan skilja sig mellan de olika regionerna och kommunerna beroende på hur mycket som bedrivs av myndigheterna själva och hur mycket som bedrivs av offentliga bolag eller privata aktörer.

1.2.2 Enheter som direkt finansieras och administreras av ovan myndigheter

Utöver myndigheterna ovan omfattas även enheter som direkt finansieras och administreras av nationella, regionala och lokala myndigheter som inte är av kommersiell eller industriell karaktär. Enligt ett av skälen till direktivet⁴ innebär

² Artikel 2.12

³ 2012/27/EU

⁴ Skäl 35

detta aktörer vars verksamhet åtminstone finansieras till 50 procent av offentliga medel och där nationella, regionala eller lokala myndigheter åtminstone har majoritet när det gäller beslutande av styrelsen eller ledningen.

Ett mer detaljerat förslag på vilka enheter som omfattas av den nya definitionen kommer att förtydligas i uppdragets slutredovisning. Syftet med denna delredovisning är att bistå regeringen med underlag för att, om så anses motiverat, anmäla tillämpning av den alternativa metoden för uppfyllande av kravet i artikel 6 och planerade energibesparingar av en sådan tillämpning. Givet den snäva tidsramen bedömer Energimyndigheten att ett mer restriktivt urval av aktörer är tillräckligt i detta läge för att göra en skattning av storleken på energibesparingen. Urvalet i detta första skede kommer därför att begränsas till statliga myndigheter, regioner och kommuner.

2 Förslag att initialt undanta mindre kommuner från kravet i artikel 5.1

I artikel 5.3 ges möjlighet att under en övergångsperiod undanta offentliga organs energianvändning i lokala administrativa enheter som har färre än 50 000 invånare från kravet i artikel 5.1 fram t.o.m. 31 december 2026. För lokala administrativa enheter med mindre än 5 000 invånare finns samma möjlighet fram t.o.m. 31 december 2029.

Enligt SCB fanns det i slutet av 2022 sammanlagt 241 kommuner med en befolkningsmängd mindre än 50 000 invånare och 16 kommuner med en befolkningsmängd mindre än 5000 invånare.⁵ Om dessa undantas kvarstår 49 kommuner som omfattas av kravet i minskad energianvändning fram till och med slutet på 2026 och 274 kommuner fram till och med slutet på 2029.

Energimyndigheten bedömer att det är lämpligt att initialt undanta mindre kommunerna i enlighet med artikel 5.3. Små kommuner saknar ofta samma administrativa resurser som finns hos större kommuner att kartlägga var de effektivaste åtgärderna kan göras samt hur de ska genomföras på det mest kostnadseffektiva sättet. Genom att inledningsvis undanta de mindre kommunerna kan de dra nytta av de lärdomar och erfarenheter som görs av de större kommunerna i den initiala fasen. Större kommuner borde rimligtvis också ha större potential för kostnadseffektiva energieffektiviseringsåtgärder till följd av att deras verksamheter är mer omfattande. Oberoende av tillvägagångssätt riskerar man tvinga fram förtida renoveringar, men utelämnas inledningsvis de mindre kommunerna så minskar denna risk.

⁵ SCB Befolkningsstatistik 2023, [Folkmängd i riket, län och kommuner 31 december 2022 och befolkningsförändringar 2022 \(scb.se\)](#) (Hämtad 2023-11-16)

3 Den alternativa metoden för att uppnå kravet i artikel 6

3.1 Krav på offentliga byggnaders energiprestanda

Artikel 6 ställer krav på att förbättra offentliga byggnaders energiprestanda. Standardmetoden för att uppfylla kravet innebär en målsättning om att minst 3 procent av golvytan i uppvärmda och/eller kylda byggnader som ägs av offentliga organ årligen ska renoveras för att omvandlas till åtminstone nära-nollenergibygnader (NNE-byggnad) eller nollutsläppsbyggnader.

Medlemsstaterna i standardmetoden får enligt det nya direktivet välja vilka byggnader som ska ingå i kravet med hänvisning till kostnadseffektivitet och teknisk genomförbarhet. Det innebär en större flexibilitet än i det tidigare direktivet i vilket det endast var möjlighet att prioritera de byggnader som hade sämst energiprestanda om det var kostnadseffektivt och tekniskt genomförbart. I det nya direktivet finns även möjlighet att undanta subventionerade bostäder om renoveringarna inte skulle vara kostnadsneutrala eller leda till hyreshöjningar som är högre än de ekonomiska besparingar som det skulle innebära på energiräkningen.

När offentliga organ nyttjar byggnader de inte äger finns en ny uppmaning om att de ska förhandla med ägaren om att få till stånd avtalsklausuler om att byggnaden ska bli en nära-nollenergibygnad eller nollutsläppsbyggnad.⁶

3.2 Den alternativa metoden

I stället för att tillämpa standardmetoden kan en medlemsstat tillämpa en alternativ metod⁷ för att uppnå *samma årliga mängd energibesparingar* som motsvarar de energibesparingar som skulle uppfyllas om standardmetoden tillämpas. Det innebär att medlemsstaterna kan välja andra strategier för att nå samma nivå av energibesparingar i stället för att renovera en årlig andel av byggnadernas totala golvyta till en viss nivå (NNE). Kravet uttrycks med andra ord i energibesparingar i stället för i andel renoverad golvyta. Energibesparingarna som följer av att tillämpa den alternativa metoden ska uppskattas genom standardvärden före och efter renovering för omvandling till NNE-byggnader.

Tidigare har Sverige tillämpat den alternativa metoden för att uppfylla kravet på energibesparingar för de sju myndigheter som omfattades av den dåvarande definitionen av offentliga organ. För att bedöma storleken på energibesparingarna användes Boverkets Energideklarationsregister. Målnivån uttryckt i

⁶ Detta är ett nytt krav sen förra direktivet och styrs genom krav i artikel 7 punkt f i bilaga IV.

⁷ Framgår i artikel 6.6.

energibesparingar beräknades genom att ta tre procent av skillnaden mellan summan av energianvändningen i de byggnader som ägdes av de sju myndigheterna och summan av deras energianvändning om de skulle uppfylla minimikraven i Boverkets byggregler. Byggnadsbeståndet fördelas mycket ojämnt mellan myndigheterna och därför omfattade kravet på åtgärder endast Fortifikationsverket och Statens fastighetsverk som tillsammans ägde 95 procent av byggnaderna. Den nya definitionen av offentliga organ innebär att fler aktörer kommer att omfattas, t.ex. omfattas nu även regionala och kommunala aktörer.

I det nya direktivet finns också ett nytt krav som innebär att om den alternativa metoden tillämpas ska medlemsstaterna säkerställa att ett renoveringspass *i tillämpliga fall* införs för byggnader som utgör minst 3 procent av den totala golvytan i uppvärmda och/eller kylda byggnader som ägs av offentliga organ. För dessa ska renovering till en NNE-byggnad ha uppnåtts senast 2040.

3.3 Jämförelse av de olika metodvalen

Om en medlemsstat väljer att tillämpa den alternativa metoden ska det anmälas till EU-kommissionen senast den 31 december 2023. EU-kommissionen har förtydligat att även om en sådan anmälan görs går det i ett senare skede att byta tillbaka till standardmetoden men inte vice versa. Då vi kan uppvisa att den alternativa metoden leder till motsvarande energibesparingar som standardmetoden är det därför i nuläget motiverat att anmäla en tillämpning av alternativmetoden för att få mer tid att utvärdera konsekvenser och kostnader givet den begränsade tiden.

Det finns en principiell skillnad mellan de två metoderna i och med att målen uttrycks i olika måttenheter som inte är direkt översättbara även om syftet är detsamma – att förbättra energiprestandan i byggnaderna. Det innebär att de olika metoderna även styr mot olika saker. Vid val av metod bör det därför rimligtvis även tas hänsyn till vilken måluppfyllelse som är mest önskvärd. Antingen att öka andelen NNE-klassade byggnader i beståndet eller att minska beståndets totala energianvändning. Energimyndigheten menar på att den totala energianvändningen borde vara den viktigare aspekten för att garantera bidrag till de övergripande energimålen.

3.4 För- och nackdelar med den alternativa metoden

Energimyndigheten konstaterar att skillnaderna mellan de två metoderna blivit mindre i och med att det nya direktivet tillåter mer flexibilitet vid val av byggnader även i standardmetoden jämfört med det gamla direktivet. Trots detta ses flest fördelar med den alternativa metoden. För- och nackdelar som identifierats listas i punktform nedan.

- Den alternativa metoden skapar flexibilitet i utförandet eftersom samma nivå av energibesparingar kan nås med fler åtgärder jämfört med standardmetoden. Med standardmetoden krävs att åtgärderna är så omfattande att NNE-standard nås. Med alternativmetoden kan däremot alla åtgärder räknas till uppfyllelsen av besparingskravet (enligt både artikel 5 och 6), även om de inte skulle nå hela vägen fram till NNE-kraven. Detta ger större flexibilitet i valet av byggnader och åtgärder. Eftersom det inte finns något krav på att åtgärderna ska resultera i att en byggnad når en viss standard minskar dessutom risken för förtida renoveringar, samtidigt som åtgärder i byggnader med störst renoveringsbehov kan prioriteras.
- Ytterligare en aspekt är att standardmetoden inte tillgodoräknar energibesparingar som följer av att en byggnad renoveras till en bättre standard än NNE. Standardmetoden tar därmed bort incitament att tillämpa en högre ambitionsnivå medan den alternativa metoden tillgodoräknar alla uppnådda energibesparingar. Den kan därmed stimulera kostnadseffektiva totalrenoveringar av byggnader med renoveringsbehov i stället för mindre insatser på fler byggnader.
- Den alternativa metoden leder till en garanterad mängd energibesparingar eftersom betinget som räknas fram måste uppfyllas. Alternativmetoden leder åtminstone till samma mängd energibesparingar som uppnås med standardmetoden och kan leda till en större mängd beroende på vilka byggnader som väljs ut för renovering i standardmetoden. Alternativmetoden garanterar därmed ett minimibidrag till uppfyllandet av kravet i artikel 5 som är lika stort som, eller större än, det som uppnås med standardmetoden.
- Vid tillämpning av alternativmetoden tillkommer administrativa kostnader av att uppfylla kravet på renoveringspass. Utformningen av passen är fortfarande inte beslutad utan är föremål för förhandling inom omarbetningen av direktivet för byggnaders energiprestanda (EPBD). Sverige kommer i vilket fall som helst att behöva inrätta ett nationellt system för att utfärda renoveringspassen. Det gör det sammantaget svårt att i dagsläget uppskatta hur stor administrativ börda som kravet medför.

Sammanfattningsvis är den alternativa metoden **mer flexibel**, den **minskar risken för förtida renoveringar**, **alla energibesparingar tillgodoräknas**, den **leder sannolikt till en större mängd energibesparingar** men kan medföra **vissa administrativa kostnader** till följd av kravet på renoveringspass.

Bilaga. Artikel 5 och 6 i direktivet för energieffektivitet

Nedan redovisas artikel 5 och 6 i det (omarbetade) direktivet för energieffektivitet⁸.

Artikel 5

Offentliga sektorn ledande inom energieffektivitet

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att den totala slutliga energianvändningen för alla offentliga organ tillsammans minskas med minst 1,9 % varje år, jämfört med 2021.

Medlemsstaterna får välja att undanta kollektivtrafiken eller försvarsmakten från den skyldighet som fastställs i första stycket.

Vid tillämpningen av första och andra styckena ska medlemsstaterna upprätta ett grundscenario, som omfattar den slutliga energianvändningen för alla offentliga organ, utom vad gäller kollektivtrafiken och försvarsmakten, för 2021.

Minskningen av energianvändningen inom kollektivtrafiken och försvarsmakten är vägledande och får fortfarande användas för att uppfylla skyldigheten i första stycket även om den inte ingår i grundscenariot i denna artikel.

2. Under en övergångsperiod som avslutas den 11 oktober 2027 ska det mål som anges i punkt 1 vara vägledande. Under den övergångsperioden får medlemsstaterna använda uppskattade energianvändningsdata, och senast samma datum ska medlemsstaterna justera grundscenariot och anpassa den uppskattade slutliga energianvändningen för alla offentliga organ till den faktiska slutliga energianvändningen för alla offentliga organ.

3. Den skyldighet som fastställs i punkt 1 ska, till och med den 31 december 2026, inte omfatta offentliga organs energianvändning i lokala administrativa enheter med en befolkning på mindre än 50 000 och ska, till och med den 31 december 2029, inte omfatta offentliga organs energianvändning i lokala administrativa enheter med mindre än 5 000 invånare.

4. En medlemsstat får ta hänsyn till inhemska klimatvariationer när den beräknar den slutliga energianvändningen för sina offentliga organ.

5. Medlemsstaterna ska i sina uppdateringar, som lämnats in i enlighet med artikel 14.2 i förordning (EU) 2018/1999, av de nationella energi- och klimatplaner som anmälts i enlighet med artiklarna 3 och 7–12 i den förordningen ange vilken minskning av energianvändningen som ska uppnås för alla offentliga organ, uppdelade efter sektor, och vilka åtgärder de planerar att anta för att uppnå dessa minskningar. Som en del av sina integrerade nationella energi- och

⁸ EU 2023/1791, https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=OJ%3AJOL_2023_231_R_0001&qid=1695186598766

klimatpolitiska lägesrapporter som lämnats in i enlighet med artikel 17 i förordning (EU) 2018/1999 ska medlemsstaterna till kommissionen rapportera den minskning av den slutliga energianvändningen som uppnås varje år.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att regionala och lokala myndigheter fastställer specifika energieffektivitetsåtgärder i sina långsiktiga planeringsverktyg, såsom planer för minskning av koldioxidutsläpp eller planer för hållbar energi, efter samråd med relevanta intressenter, inbegripet energimyndigheter när så är lämpligt, och med allmänheten, inbegripet i synnerhet utsatta grupper som riskerar att påverkas av energifattigdom eller som i högre grad drabbas av effekterna av energifattigdom.

Medlemsstaterna ska också säkerställa att de behöriga myndigheterna vidtar åtgärder för att mildra betydande direkta eller indirekta konsekvenser av energieffektivitetsåtgärder för energifattiga, låginkomsthushåll eller utsatta grupper när de utformar och genomför energieffektivitetsåtgärder.

7. Medlemsstaterna ska stödja offentliga organ. Sådant stöd får, utan att det påverkar reglerna för statligt stöd, inbegripa finansiellt och tekniskt stöd i syfte att genomföra åtgärder för att förbättra energieffektiviteten och uppmuntra offentliga organ att ta hänsyn till det mervärde, i vidare bemärkelse, utöver energibesparingar, till exempel kvaliteten på inomhusmiljön, inbegripet på regional och lokal nivå, genom att tillhandahålla riktlinjer, främja kompetensutveckling, förvärvande av färdigheter och utbildningsmöjligheter och genom att uppmuntra samarbete mellan offentliga organ.

8. Medlemsstaterna ska uppmuntra offentliga organ att beakta koldioxidutsläpp under hela livscykeln samt ekonomiska och sociala fördelar för de offentliga organen i samband med sina investeringar och policyåtgärder.

9. Medlemsstaterna ska uppmuntra offentliga organ att förbättra energiprestandan i byggnader som ägs eller utnyttjas av offentliga organ, bland annat genom att ersätta gamla och ineffektiva värmare.

Artikel 6

Offentliga sektorns byggnaders roll som förebild

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7 i direktiv 2010/31/EU ska varje medlemsstat säkerställa att minst 3 % av den totala golvytan i uppvärmda och/eller kyllda byggnader som ägs av offentliga organ renoveras varje år för att omvandlas till åtminstone nära-nollenergibygnader eller nollutsläppsbyggnader i enlighet med artikel 9 i direktiv 2010/31/EU.

Medlemsstaterna får välja vilka byggnader som ska ingå i renoveringskravet på 3 %, med vederbörlig hänsyn till kostnadseffektivitet och teknisk genomförbarhet vid valet av vilka byggnader som ska renoveras.

Medlemsstaterna får undanta subventionerade bostäder från den skyldighet att renovera som avses i första stycket, om sådana renoveringar inte skulle vara kostnadsneutrala eller skulle leda till hyreshöjningar för personer som bor i

subventionerade bostäder, såvida inte sådana hyreshöjningar inte är högre än de ekonomiska besparingarna på energiräkningen.

I de fall då offentliga organ nyttjar en byggnad som de inte äger ska de förhandla med ägaren, särskilt i samband med en tröskelpunkt såsom förnyelse av hyra, ändrad användning eller betydande reparations- eller underhållsarbeten, i syfte att få till stånd avtalsklausuler om att byggnaden åtminstone ska bli en nära-nollenergibyggnad eller en nollenergibyggnad.

Takten på minst 3 % ska beräknas utifrån den totala golvytan i byggnader som har en total användbar golvyta på mer än 250 m², vilka ägs av offentliga organ och som den 1 januari 2024 inte är nära-nollenergibyggnader.

2. Medlemsstaterna får tillämpa mindre stränga krav än de som fastställs i punkt 1 för följande kategorier av byggnader:

a) Byggnader med officiellt skydd som del av en utvald miljö, eller på grund av deras särskilda arkitektoniska eller historiska värde, i den mån överensstämmelse med vissa minimikrav för energiprestanda skulle förändra deras särdrag eller utseende på ett oacceptabelt vis.

b) Byggnader som ägs av försvarsmakten eller statliga myndigheter och som tjänar nationella försvarssyften, med undantag för fristående inkvarteringsbyggnader eller kontorsbyggnader för försvarsmakten och annan personal som är anställd av de nationella försvarsmyndigheterna.

c) Byggnader som används för andakt och religiös verksamhet.

Medlemsstaterna får besluta att inte renovera en byggnad som inte avses i första stycket i denna punkt upp till den nivå som anges i punkt 1 om de bedömer att det inte är tekniskt, ekonomiskt eller funktionellt genomförbart att omvandla den byggnaden till en nära-nollenergibyggnad. Om medlemsstaterna så beslutar ska de inte räkna med renoveringen av den byggnaden i uppfyllandet av det krav som fastställs i punkt 1.

3. För att tidigarelägga energibesparingar och ge incitament till tidiga åtgärder får en medlemsstat som renoverar mer än 3 % av den totala golvytan i sina byggnader i enlighet med punkt 1 under något år fram till och med den 31 december 2026 räkna med överskottet i den årliga renoveringstakten för något av de följande tre åren. En medlemsstat som renoverar mer än 3 % av den totala golvytan i sina byggnader från och med den 1 januari 2027, får i den årliga renoveringstakten för något av de efterföljande två åren medräkna överskottet.

4. Medlemsstaterna får i den årliga renoveringstakten för byggnader medräkna nybyggda byggnader som ägs som ersättning för specifika byggnader som varit offentliga organs och som rivits under något av de två föregående åren. Detta ska tillämpas endast om de skulle vara mer kostnadseffektiva och hållbara i fråga om energi och livscykelutsläpp av koldioxid jämfört med en renovering av byggnaderna. De allmänna kriterierna, metoderna och förfarandena för att

identifiera sådana undantagsfall ska tydligt fastställas och offentliggöras av varje medlemsstat.

5. Senast den 11 oktober 2025 ska medlemsstaterna, med avseende på tillämpningen av denna artikel, upprätta, publicera och tillgängliggöra för allmänheten en förteckning över uppvärmda och/eller kylda byggnader som ägs och nyttjas av offentliga organ och som har en total användbar golvyta på mer än 250 m². Medlemsstaterna ska uppdatera förteckningen minst vartannat år. Förteckningen ska vara kopplad till den översikt över byggnadsbeståndet som görs inom ramen för de nationella byggnadsrenoveringsplanerna i enlighet med direktiv 2010/31/EU och de relevanta databaserna.

Offentligt delade och tillgängliga uppgifter om byggnadsbeståndens egenskaper, byggnadsrenovering och energiprestanda får aggregeras av EU:s observatorium för byggnadsbeståndet för att förbättra förståelsen av energiprestandan i byggsektorn genom jämförbara uppgifter.

Förteckningen ska innehålla åtminstone information om

- a) golvytan i m²,
- b) den uppmätta årliga energianvändningen för uppvärmning, kylning, el och varmvatten när sådana uppgifter finns tillgängliga,
- c) respektive byggnads energicertifikat utfärdat i enlighet med direktiv 2010/31/EU.

6. Medlemsstaterna får besluta att tillämpa ett alternativ till strategin i punkterna 1–4 för att varje år uppnå en mängd energibesparingar i offentliga organs byggnader som minst motsvarar den mängd som krävs i punkt 1.

Vid tillämpningen av denna alternativa strategi ska medlemsstaterna göra följande:

- a) Säkerställa att ett renoveringspass i tillämpliga fall införs för byggnader som utgör minst 3 % av den totala golvytan i uppvärmda och/eller kylda byggnader som ägs av offentliga organ. När det gäller dessa byggnader ska renoveringen till en nära-nollenergibyggnad ha uppnåtts senast 2040.
- b) Uppskatta den energibesparing som punkterna 1–4 skulle kunna generera genom att använda sig av lämpliga standardvärden för energianvändningen hos offentliga organs referensbyggnader före och efter renovering för omvandling till nära-nollenergibyggnader som avses i direktiv 2010/31/EU.

Medlemsstater som beslutar att tillämpa den alternativa strategin ska senast den 31 december 2023 underrätta kommissionen om sina planerade energibesparingar för att senast den 31 december 2030 uppnå minst motsvarande energibesparingar i de byggnader som omfattas av punkt 1.